

Bir Karcı Şiiri Olmalı Şimdi

– Hocaođlu · 19 Mart 2016

Bir "Karcı şiiri" olmalı şimdi
Bir de buğusu kıvrımlı bir fincan kahve ellerimde
Bir kadim sevda yeli estirmeli bir davudî ses
Ve ne kadar emaneti varsa bende insanların
Götürmeli...

Ama ne bir İsmail'im var benim yakasındaki yalnızlığıyla başı belâda olan
Ne yüreğinden öpülecek isyanlarım...
'Keşke' lerimdir ki boynumu büker, ağlayamam
Sırlıklam olmuşum sağanağında hazin aldanişların...

Ey Karcı'nın serin atlıları!
Ve ey sularımı yıkayan rüzgâr!
Kurut beni...

Ve sen ey sevgili!
Söyle şimdi ben, bu akıp giden günlerin neresindeyim?
Neresindeyim bu karlı gecelerin, karanlık dehlizlerin?
Çıkmaz sokaklarında bu şehir-i nedâmetin
De gayrı
Nasıl dolaşırım gözlerine bulaşmadan senin?

Bu belâ mühim...
Bir mim koymalıyım yanı başına şimdilik
Bir minnacık mim
En kırmızısıyla kalemlerin...

Evet, bu belâ mühim...

Bir "Karcı şiiri" olmalı şimdi
Ve boşalmış bir kahve fincanı ellerimde
Sonra bir davudî ses, ötelerden...
Ne kadar emaneti varsa bende insanların
Alıp götürmeli...

Ahmet KÖKEN